

Verkondiging in de sint Jansbasiliek, zaterdag 4 maart 2023
Tweede zondag in de Veertigdagentijd¹.

Ruim een maand voor de Goede Week, wanneer wij horen dat Jezus de berg Golgotha bestijgt met het kruis op zijn schouders, zijn wij vandaag met Hem op de berg van licht. “Zijn gelaat begon te stralen als de zon en zijn kleding werd glanzend als het licht”.

Rafaël, Transfiguratie (1520)

De drie genoemde apostelen, die Jezus meenam de berg op, konden ook wel wat bemoediging en glorie gebruiken. Even tevoren had Jezus hen gezegd dat Hij veel zou moeten lijden; dat Hij ter dood gebracht zou worden en op de derde dag verrijzen. Maar zij bleven steken in het lijden en sterven.

Zoals ook wij misschien. Om ons heen zien wij heel veel menselijk lijden, dat mensen elkaar aandoen en dat mensen overkomt. Maar temidden van al het menselijk lijden, dichtbij in het leven van mensen die ons dierbaar zijn of in ons eigen leven, en ver weg, in oorlogs- en aardbevings-gebieden, geeft Jezus ons hoop. Uiteindelijk zal Jezus, zal de Mensenzoon, zullen wij, als wij Hem volgen, deel hebben aan het licht van God.

Diep in hun hart wilden de leerlingen Jezus niet volgen in zijn lijden.

---

¹ Lezingen: Genesis 12, 1-4a; 2 Timoteüs 1, 8b-10; Matteüs 17, 1-9

Zij wilden graag met Hem leven in *licht*, met Hem heersen, aan zijn rechter- en linkerhand zitten in zijn koninkrijk. Zij willen glorie, geen vernedering. Zij willen leven, geen lijden. Zij willen macht, geen volgzzaamheid. Zij willen kracht, geen onmacht.

Zo is het ook met ons, vermoed ik. Wij willen liever een maakbaar leven, waarin wij lijden zoveel en zo lang mogelijk van het lijf willen houden, waarin wij de dood zover mogelijk voor ons uit schuiven. Hoe begrijpelijk en menselijk is dat. Wij willen leven in licht. Wie het zich kan veroorloven houdt dat zo lang mogelijk vol en vliegt zo vaak mogelijk naar het licht van de zon en koopt *zorg* in, zo goed en royaal mogelijk. Hoe menselijk en begrijpelijk is dit!

Petrus wil met Jezus blijven in het licht.

Dan overschaduwde een lichtende wolk Jezus. Zoals ooit een lichtende wolk het volk Israël de weg wees in de woestijn.

Jezus is het licht op onze levensweg. "Luistert naar Hem", sprak de stem uit de hemel. Wij luisteren hier naar Hem, elke week of elke dag weer.

De leerlingen zijn heel bang, zij werpen zich neer op hun gezicht. Kan een mens dit licht verdragen, die stem uit de hemel? Maar Jezus raakt hen aan: "sta op, wees niet bevreesd."

De eerste lezing vertelt over Abraham. Hij lijkt geen twijfel en vrees te hebben en volgt zijn roeping, Hij trekt weg naar het land dat God hem zal aanwijzen. Hij heeft vertrouwen in de belofte van God. Wie dat durft zal zegen ondervinden en zal anderen tot zegen zijn.

Paulus schrijft: God heeft ons gered en geroepen met een heilige roeping. Je roeping volgen. Jezus volgen, in zijn goddelijk licht op de berg Tabor *en* in zijn duisternis op de berg Golgotha. Daar heeft Jezus - zoals Paulus zegt- op het kruis de dood vernietigd en deed Hij onvergankelijk leven aanlichten.

Samen met Jezus en de apostelen dalen wij weer af van de berg Tabor, de berg waar Jezus verscheen in het eeuwige licht van God. Wij volgen in ons hart Jezus naar die andere berg, die van het lijden, de duisternis en zijn sterven. Zo beleven wij deze veertigdagentijd. Wij mogen opstaan en niet bevreesd zijn. Jezus gaat voor ons uit in de duisternis van het lijden en Hij gaat ons voor in het opstaan uit de doden. Laten wij Hem vol vertrouwen volgen.

Amen.

pastoor Nico van der Peet